

Spånga 2015-05-11

Varför ska det rusas? Hängas? Matas och krampaktigt hållas i en glatt viftande svans?

Beror det på tradition, okunskap eller att för att man helt enkelt gör som alla andra? Oavsett, så är det sällan varken till hunden eller till rasens fördel.

Rusa runt

Vi börjar med rusandet när man visar hund i utställningsringen – för det är det som dessa rader handlar om: Att visa hund på ett mindre lämpligt sätt. Jag kan inte förstå detta rusande, varken med en hund som släpas motvilligt eller en hund som forcerar runt och som samtidigt tappar de rastypiska rörelserna. När en domarkollega, från ett annat land, ropade till mopsutställarna – *faster, faster* - på engelska, var det inte enbart jag som tappade förtroendet för hans raskunskaper utan också hundarna som tappade sina rasspecifika rullande rörelser.

Inte heller är det ovanligt att utställare medvetet rusar in i framförvarande ekipage. Det är till förtret för både hund och handler och borde bestraffas. I finalringen övergår springandet till att bli hysteriskt, trots att jag inte vet någon ras som behöver forceras fram. I vår sport är det inte snabbast som vinner, även om flera tror det ibland!

Hängas

Hängas i sitt halsband? Hur många hundar får verkligen bättre rörelser av att stramt hängas i sina halsband? Min uppfattning är det motsatta då hunden inte kan styra sin anatomi och få rätt balans i sina rörelser. Eftersträvar man stela, korta och kanske höga frambensrörelser, kan det kanske vara värt att praktisera...? Många har uppfattningen att alla hundar ska bära sitt huvud högt. Det gäller långt från alla raser. Jag vill exempelvis inte se en sussex spaniel eller bearded collie med högt buret huvud. Är det en flatcoated retriever som inte bär sitt huvud på rätt sätt, är det med största sannolikhet något annat hos hunden som inte stämmer. Den rätta utstrålningen och hållningen kommer från hundens helhet, anatomi och funktion.

Matas

Matande i ringen? Jag vill påstå att det ofta är en hel middag som serveras än en liten uppmuntrande godisbit. Inte sällan får vi som domare leta efter tänder och bitt i en mun som är full av köttbullar eller andra matrester. Vem uppfann dessa tuber som hundarna helt uppslukas av till dess nackdel? Varken ägare eller domare får chans till kontakt med den frenetiskt slickande hunden. Lagom är alltid bäst, och bäst är när man inte ser det! Apropå köttbullar – har ingen tipsat Mamma Scan att sponsra landets hundägare? Kanske är det onödigt – de flesta verkar redan vara frälsta trots den fruktsansvärda lukten!

Hålla svans

Måste man verkligen hålla i hundens svans trots att den själv kan vifta glatt med den? Cocker spaniel beskrivs i sin rasstandard med en *ständigt viftande svans*. Men det försöker man med alla medel att förhindra genom ett stadigt grepp om den bakre sista decimetern så att den då för domaren ska se "kuperad ut"?!
- Släpp svansen ber jag – och där står den glatt viftande....!

I curly coated retrieverns hemland Storbritannien och i andra länder visas rasen ofta med en ägare som med alla medel försöker greppa i både nos och svansspets, Resultatet blir en rejäl och opassande räkstjärt. Rasens problem är bakpartiet och inte blir det bättre när någon hämmar den aristokratiska retrievern i att själv få avgöra hur svansen ska föras.

En duktig uppfödare på labrador retriever, i ett annat land, gjorde som "alla andra". Jag frågade honom varför han inte visade labrador på samma sätt som han nu förstörde sin curly?

- De ska visas så här, sa han! Tack – men inte för mig, svarade jag honom!

Visst – det är fint med en svans som viftar även om inte alla gör det stillastående. Jag är dock övertygad om att vi domare har så mycket fantasi och kunskap att vi kan bedöma svansen då hunden exempelvis rör sig. Vi har ju också händer att känna med.

Visa annans hund

Slutligen – det där med att visa andras hundar, är på gott och på ont. Hur många gånger tar inte en "som vet hur det går till" en annans omotiverade och hemkära hund in i den kanske otrygga utställningsringen. Inte så sällan är det valpar. Säkert beror det på att man vill ge en hjälpande hand. Kanske tror man också att man som "känd" har en fördel? Jag frågar därför

- Är det din hund eller står husse/matte utanför?
- Utanför, och de varken kan eller vill, de har aldrig gjort det förr.
- Nej, men alla har vi varit nybörjare. Se istället hur otrygg din hund ser ut. Är det inte bättre att hunden känner sig trygg och familjen själv får träna?

Det är med sann glädje jag ser hur hunden ändrar sitt uppförande och blir till fördel med en som de "känner" i snöret.

Ansvar

Vad gör vi åt alla dessa dumheter? Jag tycker vi domare borde agera tydligare och sätta stopp när uppvisandet går till överdrift. Vi ska säga ifrån när det negativt påverkar hundar och människor och framför allt när det inte blir för rasen en typisk och korrekt uppvisning. Våra junior handlers ska lära sig att tradition och vad andra gör, inte alltid är bäst. Det är en konst att visa hund men en större konst att visa en ras. Aktiva utställare får likaså ta ett ansvar då de ses som förebilder för alla nya som kommer till våra ringar.

Idealet

Jag uppfattar att många av mina domarkollegor delar mina synpunkter. Därför ska vi vara tydliga vad vi accepterar i utställningsringen. Slutligen - hur ofta kommenteras inte med lovord den fritt stående hunden som tillsammans med sin uppvisare utstrålar harmoni, kontakt och rastyp utan att det rusas, hängs eller matas!

Hans Rosenberg

Auktoriserad exteriördomare sedan 1984